

Echipa de fotbal Victoria Felnac - istorie, tradiție, evoluție

1. Începuturile ...

La Felnac sportul se confundă cu fotbalul. Felnăcanii nu au dat mari sportivi țării, însă au făurit, ca o compensație la mediocritatea cu care s-a confruntat din acest punct de vedere, o echipă simbol a satului, care să-i reprezinte și pe care mulți dintre localnici au perceput-o ca atare. Debutul epopei fotbalistice a satului se află sub semnul incertitudinii. Cert este că, încă din perioada interbelică, în localitate exista o echipă de fotbal. Conform surselor orale interviewate s-ar părea că pionieratul fotbalistic la Felnac este indisolubil legat de doi frați Dimitrie și Nicolae Olteanu, care au organizat în sat o echipă în anii '20. „Amândoi au fost studenți la drept în Timișoara și au ajuns avocați, unul la Arad și altul la Timișoara. Ei au învățat fotbal la facultate și au făcut și la noi în sat echipă.”¹ Prea multe despre fotbalul sătesc al perioadei nu se pot spune în lipsa unor informații concrete. Cert este că la Felnac, într-o perioadă în care copiii învățau fotbal „la islaz cu mingi de cârpe”², - obicei perpetuat până în anii '50 - echipa satului juca fotbal cu cele ale satelor vecine, evenimentul fiind tratat ca o sărbătoare de către localnici. Formula folosită, în această fază de evoluție boemă a fotbalului în sat, cu ocazia organizării de meciuri cu satele vecine era „am legat meci cu cutare sat”³.

În anii '30 Felnacul fotbalistic s-a dezvoltat în ritmul epocii, într-un ritm care astăzi poate provoca ilaritate. „Primul meu meci pe care mi-l amintesc a fost cu Fântânele, cred că în 1935, și-i mai țin minte ca jucători pe Seiman, care era în poartă, și mai doi jucători, pe Ardelean și pe Selegean. Al doilea meci care mi-a rămas în minte l-am jucat peste vreo două săptămâni parcă, cu Crișana CFR Arad.”⁴ Terenurile pe care s-a jucat fotbal în perioadă au fost relativ numeroase. Unul era situat în zona numită de localnici *la Fântâna Cailor*, loc aflat în partea de sud a Felnacului, „dincolo de calea ferată, vizavi de Balta lu' Mitrici, unde era o păduriță de breglani.”⁵ Alte locații unde s-au disputat partide de fotbal au fost puțin mai la vest de amintitul areal Fântâna Cailor situat perpendicular pe zona betoanelor de la capătul străzii CFR, precum și în apropierea actualei arene sportive. Cert este că ulterior locația terenului de fotbal a fost pentru câteva decenii pe culmea, aflată de asemenea în sudul localității în linie dreaptă cu rampa de trecere a căii ferate de la *Moșul Nicola*. „Era altfel de fotbal. Țin minte că la un meci la Sânpetru German era un jucător lipsă. Atunci l-au chemat pe un felnăcan să intre în echipă. Țin minte că când s-a dezbrăcat era în izmene. Și-a sufluat izmenele și a jucat în echipamentul ăla tot meciul.”⁶ Cert este că sursele orale susțin că fotbaliștii jucau în echipament sportiv iar „arbitrii erau din sat. Unul dintre ei a fost Ardelean Gheorghe, care a fost și diriginte la poștă, fost fotbalist și el.”⁷

Interesant este că în epoca evocată tabuurile comunitare nu permitea fetelor să participe la meciurile de fotbal „ca să nu-i vadă pe dezbrăcații ăia”, atitudinea comunității modificându-se se pare după al doilea război mondial: „În zilele de post când nu era joc tineretului marea la fotbal, așa ca distracție. Lumea s-a mai modernizat și le-o permis și fetelor să meargă la teren să se uite

la meciuri”.⁸ Oricum, în acea fază interbelică de pionierat, fotbalul era jucat cu predilecție de către intelectualii satului, țăranii având o atitudine negativă față de practicarea acestui sport, în ciuda faptului ca trăiau intens fiecare meci. Această percepție retrogradă a sportului rege se datora atât credinței că unui sătean nu-i stă bine să joace fotbal pentru că se face de râs în fața comunității și ajunge în gura satului, cât și faptului că sătenii nu aveau timpul și forța necesară practicării fotbalului datorită muncilor agricole intense. Cert este că ”bătrânii se mirau și își făceau cruce cumva supărați când îi vedeau pe jucători în chiloți că joacă fotbal.”⁹ Evoluția fotbalistică a localității a fost frânată de implicarea României în cel de-al doilea război mondial, în anul 1941. În ciuda conflagrației încheiate la 1945 sursele orale susțin că totuși în sat mai erau organizate partide fotbalistice.

2. Felnacul fotbalistic în perioada postbelică. Generația anilor '50

Cert este însă că după 1945 lucrurile intră pe făgaș normal. Echipa renaște din propria-i cenușă, meritele reorganizării fotbalistice a satului revenindu-i lui Liviu Petcu, fiul notarului din perioada interbelică. Astfel în perioada de după 1945, până în prima jumătate a anilor '50, în echipa Felnacana Felnac au activat printre alții, ca ”portari Vladi Sălăjan și Vuia Nicolae. Jucători pe teren au fost George Ardelean, Berbecaru, unul Marușca din Călugăreni, crescut de călugări la casa de copii, fundaș central, Gligor și frații gemeni Fugătă, toți trei din Călugăreni, Nicolae Lipovan, Mișa Nichici, Liviu Petcu, Partenie Stat, Todor Mihailovici, Licu din Pecica, Palfi și el din Călugăreni, Faur și Kaufman, doi nemți din Aradul Nou... Mai târziu a venit la echipă și Milan Popici, inginerul, și el crescut tot la Călugăreni, de călugări.”¹⁰

De menționat că în sat exista și o echipă a localnicilor sârbi, se pare încă din perioada interbelică, activă se pare în cadrul competițiilor neoficiale care implica minoritatea sârbă din regiune, lucrurile derulându-se asemănător cu cele prezente: „Au avut și sârbii echipă, pe Slavia Felnac și la un moment dat și-au făcut și țigani trupă pe Corbul Felnac. Au și jucat câteva meciuri”.¹¹

Pe de altă parte, revenind la Felnăcana Felnac, ulterior Victoria Felnac („Vife” în condițiile în care acceptăm că termenul reprezintă un substantiv propriu), aceasta va constitui o prezență constantă în peisajul competițiilor fotbalistice județene. Perioada era una în care jucătorii echipei erau adevărate vedete locale. Deplasările se făceau ca și în perioada interbelică cu căruțele sau cu biciclete, și credem că din acest motiv impun respect cel puțin datorită dăruirii de care dădeau dovadă atât jucătorii cât și spectatorii. Ulterior transportul era asigurat de către autorități într-o primă fază cu tractorul, ulterior cu camionul. Cert este că felnăcanii trăiau la maxim marile meciuri regionale: ”La înfrângere era înmormântare. Parcă-i văd cum veneau cu capul în jos de parcă au pierdut țara, nu echipa un meci de fotbal”.¹² Principala rivală a Felnacului era, în perioada anilor '50, '60, echipa din Mailat, meciuri tari fiind și cele cu Munarul, dar și cu Pecica, Curtici, Pâncota sau Nădlac. Nu de puține ori partidele au fost

întrerupte de pătrunderea spectatorilor pe teren sau de bătaï generale, victime ale furiei felnăcanilor fiind constant în perioadă și arbitrii. ”La un meci cu Mailatul era în minutul 90 scor egal și noi am primit 11 metrii. Așa era lumea de pasionată că atunci când l-am executat toți spectatorii au intrat pe teren și stătea grup pe linia careului mare. Noroc că am dat gol.”¹³ Jucătorii anilor '60, își amintesc de un cântec dedicat echipei, cântat cu orice ocazie: „Melodia era moștenită și suna cam așa *Iato, iato, iato că vine, Felnăcanaaaaa, Ieșiți afară, ieșiți cu toții, Ieșiți afară să o vedeți! Nu e frumoasă da-i mândră fată, Și eu din suflet pe ea o iubesc...* O cântam când veneam din deplasări, la chefuri, sărbători... practic cu orice ocazie ce se ivea și implica echipa”.¹⁴ Cert este că în anii '80, conform informațiilor primite de la Dragoslav Mitrici, în folclorul tribunei felnăcane și desigur al jucătorilor de la Vife s-a impus un alt imn al echipei, care avea următoarele versuri: *Clipe triste și amare, Am avut în viața mea, Dup-atâta suferință, A venit Victoria*/// Refren: *Și-am să-ți spun numele când va fi luna, Lunaaaaaaaaaaaaaaaaa, Și-am să-ți spun numele luceafăr sfânt, Și-am să-ți spun numele de luceafăr sau stea, Și-am să spun Vife e echipa mea...* Interesantă este asocierea subtilă a echipei cu o fată, indiferent că este Felnăcana sau Victoria și jocul de cuvinte rezultat în urma acestei asocieri. Astfel pe *mândra fată* Felnăcana, cu toții sunt sfătuiți să iasă afară pentru a o vedea și a o admira, îndemn prin care evident se sugerează acordarea inechivocă a admirației binemeritate echipei de fotbal locale. Victoria, care este și un nume feminin, salvează la rândul ei fanul echipei de la suferință, fiind asemănată cu un luceafăr sau stea, cea ce exclude asocierea Victoriei cu Izbânda. Practic frumusețea și gingășia feminină este transferată asupra echipei, a cărei însemnătate valorică pentru felnăcani poate fi exprimată excelent printr-o asemenea comparație, în fond o chestiune subtilă de etnografie locală. Ambele cântece au și versiuni deocheate pe care nu este cazul de a le aminti aici.

Revenind la evoluția echipei, la finele anilor '50 Victoria Felnac activa în campionatul județean: „În 1959 când am venit la echipă, portar era Pătru Maxim, iar dintre jucători îi amintesc pe Ioan Sala, Micu, Ciureș, Felnacichi Nicolae (sau Nica Turcu), Sava Comloșan, Laza Simin, Mircea Faraon sau Rada Cărăneanț. Antrenor era Meszaros care mai și juca.”¹⁵

3. Generația de aur!

În anii '60, se naște o echipă de excepție, după numeroase surse orale cea mai bună din istoria fotbalistică a satului, care a încântat prin prestațiile sale localnicii mai mult de un deceniu, „până înspre 1972, chiar după... În cea ce privește lotul portari au fost o perioadă Aurel Pușcașiu, după care a urmat Gheorghe Mitrov, fundași Jiva Mihailovici, Nicolae Felnacichi, Vasile Mișcovschi, Sava Comloșan, la mijloc Ioan Sala și Octavian Berbecaru, iar în atac Radica Nenadov, Rada Cărăneanț, care era când fundaș când atacant, Laza Simin și Constantin Stoica. Ulterior în lot au mai fost integrați și Mișcu Liubomir, Ilie Lupu, Sima Comloșan sau Dorel Udvici, mai tineri dar care au prins echipa de bază.”¹⁶

Victoria Felnac la începutul anilor '60

O echipă care ar fi putut ușor să promoveze în liga a III-a, însă datorită rațiunilor de ordin financiar, s-a mulțumit să rămână în sfera mediocrității campionatului județean *Onoare*. Dacă în anii '50 printre jucătorii de atunci s-a remarcat Liviu Petcu, considerat un talent excepțional de către sursele orale, în anii '60 lucrurile sunt mai complicate din perspectiva acordării superlativelor datorită numărului mare de fotbaliști talentați din lot. Pe de altă parte se cuvine precizarea că antrenorul secund al echipei UTA, la acea vreme cea mai iubită și mai galonată echipă din România, s-a deplasat la Felnac, unde i-a oferit pe Ioan Sala, care ar fi trebuit, în viziunea antrenorilor marii echipe arădene, să coordoneze jocul la mijloc, precum și pe fundașul Sava Comloșan, aflat și el în vederile echipei fanion a Aradului.¹⁷ Cert este că Ioan Sala a declinat categoric oferta, pierzând indiscutabil cea mai mare șansă oferită de către sportul rege pentru a scrie istorie pe terenul de fotbal, de această oportunitate neprofitând nici Sava Comloșan care se pare că a sistat orice discuție în acest sens în condițiile în care Sala nu a fost interesat de transfer.¹⁸ Subiectivismul mă îndeamnă să afirm că, făcând o paralelă în timp, nici o ofertă făcută în prezent de vreo echipă românească de top nu ar putea egala șansa oferită celor doi de către UTA și risipită de aceștia cu nonșalanță. Explicația dată de Ioan Sala pentru tratarea cu o indiferență uimitoare a oportunității a fost aceea că era polist fanatic și ar fi fost interesat eventual de o ofertă a Politehnici Timișoara, la acea vreme o echipă mediocră în liga I, respectiv Divizia A. Cert este că peste puțin timp UTA a câștigat campionatul, în edițiile 1968/1969 și 1969/1970, a eliminat Feyenoord Rotterdam în ediția 1970/1971 a Cupei Campionilor Europeni,

Ioan Sala

uimind lumea fotbalistică, și a ajuns în premieră pentru țara noastră în sferturile cupei UEFA, în ediția 1971/1972, succese la care cei doi felnăcani ar fi putut participa.

Revenind la Victoria Felnac, în perioada 1966/1967 a fost ținută o evidență interesantă a activității echipei. Astfel conform rapoartelor întocmite se poate realiza o trecere în revistă a modului în care s-au prezentat felnăcanii în campionat raional. Trebuie amintit că în conformitate cu ziarul Flacăra Roșie în Campionatul raional de fotbal activau Felnacul, Pâncota, Iratoș, Mailat, Curtici, Nădlac, Aluniș, Frumușeni, Macea, Peregul Mic, Dorobanți, Șiria. În etapa întâi, la 28 august Vife a învins acasă echipa din Dorobanți cu 5-1, în următoarea componentă: „Ghio (n.a - conform surselor orale este vorba de portarul Gheoghe Brancu), Jiva, Cepu, Pușă, Mambo, Ilie (Doru), Radica, Laza, Rada, Stoica”.¹⁹ Felnacul a învins prin golurile marcate de „Laza-2, Rada-1, Jiva-2”.²⁰ Juniorii au pierdut în schimb cu 0-1, în următoarea formulă de joc: „Iulică, Bughi, Ștefi, Liubomir R., Vernica, Puta (Udvici), Toaili (Ștefa), Molnar, Seiman, Ion D., Nicu Boată”.²¹ În etapa a doua Victoria Felnac s-a deplasat la Peregu Mic unde au învins cu 2-0. Formația a fost alcătuită din „Ghio, Jiva, Cepu, Sava, Pușă, Ilie, Mambo, Radica, Laza, Rada, Stoica”. Juniorii au înregistrat o remiză albă, în următoarea componentă: „Coranda, Bughi, Liubomir, Valeri (Bâz), Stelian, Roz, Nicu B. (Hanți), Seiman, Udvici, Ion Dranici”.²²

În etapa a III-a Vife a întâlnit Nădlacul pe care l-a învins cu 3-1, cu „Ghio, Jiva, Sava, Pușă, Sima, Ilie, Laza, Radica, Rada, Tavi, Stoica”, victorie la același scor înregistrând și juniorii „Coranda, Bughi, Vasa, Ristin, Stelian, Ștefi, Udvici, Hanți, Ion, Seiman, Nicu Boată.”²³ În etapa a IV-a Felnacul întâlnește marea sa rivală din acei ani, deplasându-se la Mailat, cu „Ghio, Jiva, Sava, Pușă, Ștefa, Ilie, Tavi, Radica, Laza, Rada, Stoica, rez. Sima”, unde pierde cu 2-1. Echipamentul în care au evoluat felnăcanii a fost „tricouri-galben, chiloți negri, jambiere albastre”.²⁴ Juniorii au pierdut și ei cu 2-0, în următoarea formulă: „Sava, Bughi, Copil, Stelian, Vasa, Bîz, Ștefi, Buză (Blae), Udvici, Seiman, Totovici (Ion).”²⁵ După acest meci Felnacul a întâlnit Șiria pe care a surclasat-o cu 3-0, evoluând în tricouri alb-roșii, șorturi albe și jambiere albastre.

Victoria Felnac în anii '60

În 6 octombrie 1966 Felnacul s-a deplasat la Aluniș unde a pierdut cu 3-2. La Vife au jucat

„Ghio, Jiva, Sava, Pușă, Sima (Seiman), Ilie, Sala, Radica, Laza, Tavi, Stoica”, în tricouri galbene, șorturi negre și jambiere albastre. Conform amintitului registru juniorii au pierdut cu 2-0, evoluând în formula „Sava, Bughi, Sima (Mare), Vasa, Blae, Corolan, Petru, Seiman, Ștefi, Tie Muzu.”²⁶ Raportul încheiat cu ocazia meciului derulat în etapa a VIII-a consemna și faptul că a fost „ultimul meci jucat de Radica – plecat la armată - 18 oct.1966 (marțea)”²⁷ La Vife au jucat contra Curticiului, într-un meci încheiat cu 1-1, „Ghio, Jiva, Sava, Pușă, Tavi, Ilie, Sala, Radica, Laza, Rada, Stoica (Șteva 46)”²⁸ La juniorii au evoluat „Robert (Coranda), Bughi, Liubomir, Stelian, Țiganul, Corolan, Ștefi, Ion, Udvici, Seiman, Blae”²⁹ Etapa următoare meci greu la Pâncota, unde Vife în alb-roșu scoate un 2-2 în formula „Ghio, Jiva, Sava, Pușă, Sima (Tavi), Ilie, Sala, Laza, Rada, Stoica, Tavi (Ștefa 46)”³⁰ În etapa a IX-a Felnacul a învins acasă cu 1-0 Frumușeniul, la gazde jucând „Ghio, Jiva, Sava, Pușă, Tavi (Sima), Ilie, Sala, Ștefa (Tavi 46), Laza, Rada, Stoica”. La juniori au jucat „Gusti, Bughi, Liubomir R., Sava, Stelian, Zamfir, Blae Duțu, Vasa, Seiman, Udvici, Ștefi”³¹, învingând cu 3-0. Cert este că la finele turului, conform cotidianului Flacăra roșie, în campionatul raional seria I, Vife avea un meci restanța la Iratoș, fiind pe locul trei după Curtici și Pâncota, cu 10 meciuri disputate, 6 victorii, 2 egalui, 2 înfrângeri, având 14 puncte și un golaveraj de 23 de goluri date și 10 primite.³²

În 1967 Vife se deplasează cu trenul, la Zădăreni, jucând pe un teren înghețat, la 19 februarie 1967 într-un meci câștigat cu 4-2, în echipa „Ghio, Petrică (Militar), Pușă, Bălan (Jiva), Ștefa (Ristin L.), Sala, Ilie, Jiva (Ștefa), Laza, Tavi, Stoica”³³ După restanța pierdută la Iratoș, Vife s-a deplasat la Dorobanți unde a pierdut cu 3-1, după ce la pauză conducea cu 1-0 printr-un gol marcat de Laza. La Felnac au jucat „Petru, Bălan, Jiva, Pușă, Petre, Ilie, Sala, Ștefa, Rada, Laza, Stoica”³⁴ Ulterior s-a derulat un meci cu cântec la Nădlac, în 18 aprilie, în raportul dedicat meciului consemnându-se că ”a fost scandal la scorul de 3-3 min. 80. Contestat. câștigat Felnac cu 3-0”³⁵

În 16 aprilie la Felnac s-a jucat „marele meci”, deoarece în sat a venit Mailatul, pentru o remiză albă. La Vife au jucat „Ghio, Jiva, Sava, Pușă, Bălan, Ilie, Sala, Stoica, Laza, Rada (Șteva 46), Tavi”³⁶ La 23 aprilie Victoria s-a deplasat în formula consacrată la Șiria unde a înregistrat un egal, iar în 30 aprilie a fost învinsă acasă cu 3-1 de către Aluniș. La echipa noastră au jucat „Ghio, Jiva, Bălan, Sava, Pușă, Ilie, Sala, Tavi, Laza, Rada, Stoica”³⁷ În deplasarea de la Curtici din 7 mai, Vife a fost învinsă cu 4-2, după ce la pauză conducea cu 2-1, într-un meci în care, conform cronici meciului, Sala a faultat în careul propriu și „a făcut un 11 metri”³⁸ din care Curticiul a egalat, iar Laza Simin și-a fracturat piciorul după ce a marcat de două ori în minutele 10 și 31. Următoarele etape au consemnat surclasarea Felnacului de către Pâncota cu 3-0 acasă, și înfrângerea din deplasare la Frumușeni cu 2-1, la Vife evoluând „Petru (Ghio 48), Jiva, Rada, Pușă, Ștefa, Sala, Ilie, Sima, Tavi, Marușca, Stoica”. Juniorii au smuls un egal în formula „Ghiță, Robert, Doru, Sava, Trăian, Vasa, Buză, Serdi, Tie, Ștefi, Arpat.”³⁹

În penultima etapă Vife s-a deplasat la Iratoș unde au pierdut cu 2-0, pentru Felnac jucând „Stat, Bughi, Rada, Pușă, Seiman, Mambo, Ilie, Sima, Sala, Udvici, Stoica”⁴⁰ Cert este că Victoria Felnac a încheiat acest campionat radiografiat, sezonul 1966/1967, pe locul 6 atât la seniori cât și la juniori. Seniorii, cu 18 jucători în lot, din 22 de meciuri jucate au câștigat 9, au

pierdut 9, au încheiat 4 remize, acumulând 22 de puncte într-o competiție în care au marcat de 38 de ori și au primit 33 de goluri. Juniorii la rândul lor cu nu mai puțin de 25 de jucători în lot, au jucat de asemenea 22 de partide din care au învins în 8 meciuri, au încheiat la egalitate 4 partide și au fost înfrânți de 10 ori, acumulând 20 de puncte într-un campionat în care au marcat 29 de goluri și au primit 39 de goluri.⁴¹

Generația de aur!

În pauza competițională Victoria a participat la diverse competiții, Astfel conform unui raport încheiat la 18 iunie, Vife a participat la o competiție la Secusigiu, respectiv „Cupa de la Secusigiu”, alături de Mailat, Frumușeni, Munar, Zădăreni, Șag și Secusigiu, întrecerea fiind câștigată de echipa din Mailat. O altă competiție din pauza competițională la care a participat Vife a fost „Cupa Eliberării”, cu meciuri tur-retur disputate cu echipe ca Lipova, Mailat, Vinga sau Șag. De acest episod se leagă și descinderea în vizită la Felnac a unui fotbalist din fosta Iugoslavie, pe nume Ivica Todorov, care a și-a semnalat prezența în cadrul registrului de evidență și monitorizare al echipei printr-un „autograf de la un jucător de fotbal din Iugoslavia care în concediu a venit la Felnac”. Cert este că iugoslavul a jucat la Victoria în Șag în cadrul Cupei Eliberării, într-un meci în care Vife a învins cu 2-1, consemnându-se că „deplasarea s-a făcut cu o mașină de ocazie militară, peste câmp. Întoarcerea s-a făcut cu trenul și cu mașini de ocazie. Rămâne o amintire plăcută atât pentru noi cât și pentru sârbul Ivița din Iugoslavia”.⁴² În spiritul ospitalității românești, oaspetele sârb a jucat în aceeași competiție și în deplasare la Mailat, alături de „Ghio, Sava Bîz, Bălan, Jiva, Vasa, Pera, Plujar, Rada, Sala, Seiman”. În raportul oficial s-a consemnat că „a plouat de la plecare-timp urât și noroi. Seiman cu Ivița au plecat cu motoreta și au stat în mazăre la diboca ... noroi - ploaie - mizerie”.⁴³

În 13 august Vife participă la o altă competiție, în care „am reprezentat raionul Arad”, și s-a deplasat la Lipova. La această competiție au participat și Mureșul Lipova, Luptătorul Lipova, Nerău, Zăbrani sau Cimentul Arad. După acest test util credem noi la nivel de pregătire, a debutat campionatul ediția 1967/1968 la Felnac în etapa I fiind programat la 27 august Mailatul.

Conform registrului, care oferă informații despre meciurile din debutul competiției (în speță șase partide), informații valorificate în cadrul studiului, echipa din Mailat nu s-a prezentat, astfel că au jucat seniorii cu juniorii. Formațiile, arbitrate de către Mircea Ristin, au fost alcătuite din „Ghio, Seiman, Rada, Jiva, Sima, Ilie, Sala, Marușca, Tavi, Mambo, Stoica”, respectiv „Iulică, Sava, Vasa, Doru, Robert, Ștefi, Milivoi, Bughi, Nicu B., Udvici, Pera”.⁴⁴ La 3 septembrie Vife s-a deplasat la Iratoș pentru un meci pierdut cu 3-2, iar la 10 septembrie a primit vizita celor din Pâncota care au învins cu 3-1. În etapa a IV din 17 septembrie Vife învinge pe cei de la Aluniș cu 3-1, Stoica marcând de trei ori, în minutele 15, 49 și 73. La Victoria au jucat „Petru, Sava L., Jiva, Rada, Sima, Sala, Mambo, Seiman, Dorel, Marușca, Stoica”. La juniorii Victoriei, care au terminat la egalitate cu cei din Aluniș au evoluat „Iulică, Stelian, Doru, Vasa, Sava Bîz, Puta, Jiva Trucă, Ștefi, Bughi, Ristin Duțu”. În 24 septembrie Felnacul a terminat la egalitate, o remiză albă, în deplasarea de la Frumușeni, în echipă jucând „Petru, Becu, Jiva, Rada, Seiman, Mambo, Ilie, Stoica, Marușca, Sala, Udvici”.⁴⁵ În 8 octombrie Felnacul a surclasat Peregul mic cu 3-0, în formula „Ghiță Stat, Sima, Jiva, Rada, Tavi, Sala, Mambo, Ilie, Seiman, Marușca, Stoica”.⁴⁶ Radiografierea ediției 1967/1968 se încheie aici. Cert este că epopeea generației anilor '60 nu poate fi rezumată la cele prezentate, evoluția și forța echipei fiind cu mult mai complexă decât o poate surprinde rapoartele epocii, chiar dacă acestea s-ar fi întins pe durata unui deceniu. De aceea această evocare poate reprezenta cel mult un studiu de caz și scurte pagini de istorie fotbalistică.

4. Victoria Felnac în a doua jumătate a anilor '70 și începutul anilor '80

La începutul anilor '70 are loc la nivelul echipei o schimbare de generații. Un grup numeros de jucători, din care făceau parte Sala, Mihailovici, Simin, Cărăneanț, Comloșan, Stoica etc., s-au retras urmând conform surselor orale o perioadă de regres și chiar degradingoladă în activitatea echipei. Treptat însă după 1974-1975 se impune o nouă generație de fotbaliști, care vreme de câțiva ani au reprezentat o echipă competitivă pe plan județean. Rapoartele de monitorizare a activității echipei ne oferă din fericire informații și despre componența Victoriei Felnac în două

meciuri din ediția de campionat

1972/1973.

Victoria Felnac la începutul anilor '70

Vife înspre mijlocul anilor '70

Conform acestora în 27 august 1972 Felnacul a învins acasă Șeitinul cu 3-1, avându-i în componență pe „Stat, Bughi, Lupu, Ștefi, Sava (Dușan), Mare, Mișa, Puta, Pepy (Vuia), Badea, Stoica”, în raport consemnându-se că „Mare a dat un gol, de arbitru spunea după meci că asemenea gol nu văzuse de când arbitrează”, iar într-un alt meci Victoria a încheiat 1-1 cu

Șofronea în formula „Vuia, Sava Tuti, Ștefi, Ilie, Dușan, Sala, Mișa, Mare (Arsica), Pepy, Badea, Stoica”.⁴⁷

Victoria Felnac în anii '70

Victoria Felnac în a doua jumătate a anilor '70

La aceste ultime două meciuri se referă și alte documente întocmite în perioadă, menționându-se numele și prenumele jucătorilor. Astfel cu Șeitinel au jucat "Stat Gheorghe, Mitrici Radivoi, Lupu Ilie, Nichici Sava, Ardelean Mihai, Mare Mihai, Momir Dușan, Udvici Puta, Ciucifara Petru, Badea Gheorghe, Stoica Toma, Felnacichi Arsa, Selegean Ștefan", iar cu Șofronea în 3 septembrie au jucat „Vuia Iulian, Felnacichi Arsa, Lupu Ilie, Momir Dușan, Selegean Ștefan, Ardelean Mihai, Mare Mihai, Nichici Sava, Ciucifara Petru, Badea Gheorghe, Stoica Toma, Sala Ioan”⁴⁸. Vife a participat în pauza competițională la numeroase alte competiții amicale, cum ar fi Cupa Tineretului, Cupa „Semicentenarului” sau Cupa Felnăcana, organizată desigur în Felnac. La Cupa „Semicentenarului”, pe terenul Olimpia din Micălaca, în 30 aprilie Vife a jucat cu Vărădia de Mureș pe care a învins-o cu 1-0, prin golul marcat de Udvici Puta în minutul 57. La Victoria au jucat „Vuia Iulian, Nichici Sava, Lupu Ilie, Selegean Ștefan, Mitrici Radivoi, Momir Dușan, Ardelean Mihai, Mare Mihai, Boată Nicu, Udvici Dorel, Udvici Puta, Ciucifara Petru, Felnacichi Arsa”⁴⁹. Interesant este că în aceeași zi și în aceeași formulă de start, Vife a jucat și cu Dezna pe care a învins-o cu 3-0. Acest mod de derulare a meciurilor amicale era obișnuit în epocă, la Cupa Felnăcana (câștigată de Vife), derulată în 28 mai, la care au participat Secusigiu și Șeitinel, toate cele trei meciuri dintre participante jucându-se, conform rapoartelor încheiate de un reprezentant al Uniunii Tineretului Comunist, în aceeași zi cu începere de la orele 15. În 23 iulie Vife pierde la penaltiuri, în Cupa Tineretului cu 7-6 la Pecica, după ce scorul la încheierea timpului regulamentar era de 1-1, la Victoria Felnac jucând „Stat Gheorghe, Mitrici Radivoi, Selegean Ștefan, Lupu Ilie, Mare Mihai, Momir Dușan, Sala Ioan, Ciucifara Petru, Boată Nicu, Stoica Toma, Udvici Puta, Felnacichi Arsa, Duranca Nicu”⁵⁰. Anul 1972 că a

fost unul plin pentru Victoria Felnac. Pe lângă numeroasele meciuri oficiale și amicale jucate are loc și schimbul de generații amintit anterior.

Victoria Felnac în a doua jumătate a anilor '70

Se pare că, în conformitate cu informațiile avute, Sala și Stoica, chiar Ilie Lupu, mai tânăr decât cei doi, au rămas ca ultimi mohicani din vechea gardă, chiar dacă mulți în echipă erau jucători tineri, care au jucat alături de ei. Cert este că în sezonul 1975/1976 Victoria juca într-o cu totul altă formulă, după acea perioadă considerată drept una de criză de către cei intervievați. Astfel în etapa a III-a a returului ediția 1975/1976, la un meci din 4 aprilie 1976, considerat derby de către autorii raportului, meci în care Felnacul s-a impus acasă cu 3-2, la Vife au evoluat „Pecican, Puta, Nelu, Dușan, Rad, Nelu Bela, Ardelean, Pituț (Udvici D.), Nichici, Boată, Mircu. De remarcat faptul că ”arbitru a acordat oaspeților două penaltiuri. Unul dintre ele a fost apărut de Lucică. Turnu a mai venit și cu un observator, încercând cu orice preț să câștige partida”⁵¹.

Victoria Felnac la finele anilor '70

La un amical cu Mureșul Sânpetru German, câștigat cu 4-0 în 11 iulie 1976, în pauză competițională, la Felnac au jucat „Tie, Roșu (Brașcoveanu), Dușan (Marian), Mihailovici, Babău (Iosif Vasile), Luca (Nicu B.), Mare, Hoază (Iosif Nelu), Mircu, Plujar Liubomir (Pecican Lucian), Udvici Puta”. În returul campionatului ediția 1976/1977, la 20 februarie 1977 Victoria a efectuat o „deplasare la Bârsa, s-a plecat la orele 12 cu autobuzul complex. În această primă etapă a returului s-a folosit următoarea formație: Popovici (Tie), Brașcoveanu, Dușan, Dragoș, Babău, Mișa Hoază, Condea, Mare, Udvici Puta, Iosif Vasile, Victor, scor 2-1 pentru Bârsa”.⁵²

În 27 februarie la Felnac a venit echipa din Șag, învinsă cu 2-1 de către „Tie, Brașcoveanu, Marian, Dragoș, Dușan, Mișa Hoază (Ilie Lupu), Mare, Condea, Udvici Puta, Iosif Vasile, Victor”. În 17 aprilie Vife a întâlnit în deplasare Șimandul, pe care la învins cu 2-1 în formula „Popovici (Tie), Brașcoveanu, Marian, Dragoș, Dușan, Ilie Lupu, Mare, Condea, Felnacichi Arsa, Puta (Botiș) Victor”.⁵³ Surse orale îi amintesc ca jucători la Vife le finele anilor '70 pe „Lucian Pecican, Nichici Sava, Ștefan Selegean, Nelu Marian, Felnacichi Arsa, George Rad, Avramov Liubomir, Ilie Lupu, Mihai Mare, Dorel Udvici, Puta Udvici, Maxim Mircu, Nicu Boată, Momir Dușan, Ilie Lupu, Faraon jr., Iosif Ioan. Antrenor a fost câțiva ani Ioan Sala, după care a venit Vlaicu Șibotean, Rada Cărăneanț...”.⁵⁴

Din această generație se remarcă, cel puțin prin prisma palmaresului, Doru Udvici, un jucător foarte tehnic care a jucat în câteva partide la Vagonul (Rapid) Arad în liga a II-a, respectiv în Divizia B, precum și portarul Lucian Pecican, care de asemenea a jucat în liga a II-a: „Am fost în '78, '79 la FCM Reșița, unde am prins câteva meciuri. Titular era Tamango (este vorba tocmai de celebrul portar Rică Răducanu – n.a.). Ulterior am jucat la Muncitorul Reșița și la Știința Reșița, o echipă studențească, în Divizia C”.⁵⁵

Revenind la Victoria Felnac trebuie menționat faptul că între 1977 (anul în care avem informații din acel registru de monitorizare a activității echipei, utilizat ca sursă) și 1980, se poate spune că Vife s-a confruntat cu un nou schimb de generații, în condițiile în care o fotografie a echipei, făcută înspre 1980, îi înfățișează pe „Lucian Pecican, Liubomir Maxim, Petru Mihailovici, Ioan Mitrici, Valer Bonchiș, Mircu Maxim, Lucian Șerban, Radu Boată, George Roșu, Constantin Stoica, Bătrân Rada, Teodor Faraon”.⁵⁶ Însă o modificare mult mai importantă decât cea a lotului este consemnată la începutul anilor 80, perioadă în care terenul aflat vizavi de Moșul Nicola a devenit istorie, în condițiile în care a fost construită baza sportivă actuală din partea de vest a satului, noua locație a Victoriei Felnac.

Construcția actualei baze sportive

Echipa de old-boys cu jucători din anii '60 și '70

5. Perioada de glorie cu Borugă și Feri Tisza

O nouă echipă s-a încheiat la Felnac după 1983, când la Felnac a ajuns fostul jucător al echipei UTA, Francisc Tisza după care a mai venit un grup de jucători arădeni în frunte cu Gheorghe Borugă. Cei doi fotbaliști amintiți au fost rapid adoptați de felnăcani, în ciuda faptului că nu erau din localitate, datorită valorii lor fotbalistice, a spiritului, a carismei și mai ales a profesionalismului de care au dat dovadă. Antrenori și jucători în funcție de context, aceștia au rămas în memoria felnăcanilor ca simboluri a unei echipe foarte valoroase, o echipă de care felnăcanii au fost foarte mândri în condițiile în care făcea spectacol și juca fotbal adevărat.

În a doua jumătate a anilor '80, în perioada sa de glorie, în formula de bază a Victoriei Felnac evoluau „Mia Mitrov în poartă, fundași erau Predag Nenadov, Doru Pantin, Nicu

Cărăneanț, Mitrici Draga, la mijloc jucau Bora, Tisza, Crișan, Borugă, iar în față Mircu Maxim și Jebeleanu”.⁵⁷ O perioadă în care marele meci era jucat împotriva celor de la Mureșul Zădăreni, însă „meciuri tari erau cu toate echipele de pe rută”.⁵⁸ În acest context trebuie amintit faptul că în echipă au activat doi jucători de excepție, în speță Maxim Mircu, un fotbalist-simbol al Felnacului. În conformitate cu afirmațiile surselor orale, provocate la numirea a trei jucători emblematici ai Felnacului, acesta a fost unul dintre cei mai buni fotbaliști din istoria Victoriei Felnac, alături de Liviu Petcu și Ioan Sala, ultimul considerându-l cu fair-play pe Maxim drept cel mai bun fotbalist care a activat la Vife și pe care l-a văzut în campionatul județean în calitate de jucător, de antrenor sau de suporter al Victoriei.

Victoria Felnac în ediția 1983/1984

Victoria Felnac în ediția 1986/1987

Desigur acest demers este lacunar în virtutea faptului că persoanele intervievate sunt vârstnici care evident că au ignorat jucătorii de după anii '90, generațiile trecute având și avantajul areolei încărcate cu legendă, trebuind precizat că numărul jucătorilor menționați cu subiectivism la capitolul jucători reprezentativi este destul de consistent și diversificat. Cu toate

acestea absolut toți suporterii vârstnici intervievați au considerat că Mircu nu și-a valorificat imensul talent la un potențial maxim, în condițiile în care a fost la un moment dat a fost în curtea echipei UTA. Practic jucătorul nostru a ales să fie un simbol al satului, în detrimentul unei cariere fotbalistice la echipe din liga I sau liga a II-a, pe atunci Divizia A și Divizia B.

Pe de altă parte, dacă tot suntem la capitolul superlative, trebuie amintit că jucătorul cu cel mai impresionant palmares este de departe portarul Mitrov Mihai, care are în palmares meciuri apărute în liga I la UTA Arad, precum și sezoane în care a apărut în liga a II-a la Vagonul Arad, unde în diferite perioade de timp a fost și titular incontestabil: „La UTA m-au luat la juniori în sezonul 1978/1979 și chiar am apărut în deschiderea meciului cu Gloria Buzău la meciul de juniori”⁵⁹. Meciul cu Buzăul este unul de tristă amintire pentru utiști în condițiile în care cea mai galonată echipă românească de până atunci a retrogradat pentru prima oară în istoria ei în liga a II-a, unde a promovat în Divizia A doi ani mai târziu în sezonul 1981/1982.

Mitrov Mihai în meciul UTA-Universitatea Craiova

Cert este că Mitrov a rămas la UTA, fiind promovat în ciuda tinereții sale la echipa de seniori ca al treilea portar al echipei, apărând buturile Bătrânei Doamne a fotbalului românesc în câteva meciuri: „În Divizia A am apărut cu Universitatea Craiova, cu echipa care a ajuns în '83 în semifinale în Cupa UEFA. Când m-au anunțat că apăr abia mi-am putut lega șireturile de emoție. Eram tânăr... Am făcut 0-0. Erau peste 20.000 de spectatori. Nebunie, nu alta! Stăteau spectatorii pe blocuri, prin copaci, pe trenurile din spatele stadionului. Oricum în sezonul ăla am văzut toate meciurile din A, dar niciunde nu era public ca să se compare cu Aradul. Poate la Timișoara, dar i-am văzut doar când au jucat cu noi. Meciul cu Craiova a fost unul pe care nu am

cum să-l uit... Vârful carierei. Am mai apărât după meciul ăsta, în liga I cu Steagul Roșu Brașov, cu Farul Constanța și într-un amical cu Corvinul lui Lucescu, Gabor, Klein, Rednic, Andone, Mateuț ... UTA a picat în B în anul ăla. Eu am ajuns la Vagonul, care juca tot în liga a II-a unde am apărât câteva sezoane. Și acolo au fost meciuri memorabile. Primul meu meci în B a fost cu ASA Târgu-Mureș, cu care am făcut 2-2 acasă la Arad, după care a doua etapă am mers la CFR Timișoara. Acolo m-am accidentat rău, m-au călcat pe mână de or trebuie să mă opereze. Fără accidentarea asta, poate că aș fi ajuns înapoi în A. Cu Metalul Bocșa mai târziu mi-am rupt piciorul... Am avut și ghinion... Am mai jucat la Vife, după care am jucat apoi ani buni în liga a II la Vagonul, de la care am plecat în '92, la Frontiera Curtici. Cariera mi-am încheiat-o la Vife".⁶⁰ Un palmares consistent, presărat cu meciuri în liga I și numeroase meciuri în liga a II-a, care îi acordă în mod implicit lui Mitrov statutul de cel mai de succes fotbalist din istoria Felnacului.

6. Evoluția echipei după 1989

După revoluția din 1989 și modificările de regim aferente fotbalistii din „generația Borugă-Tisza” s-au retras la începutul anilor '90. Practic Vife a mai activat două sezoane în liga a IV, respectiv în sezonul 1990/1991 și în sezonul 1991/1992, în ambele competiții încheind pe locul nouă. Astfel în 1990/1991 Vife a acumulat 26 de puncte, din 30 de meciuri jucate, având 11 victorii, 4 egaluri și 15 înfrângeri, cu un golaveraj de 53 de goluri marcate și 68 de goluri primite. În ediția de campionat 1991/1992, Felnacul a obținut 31 de puncte din 30 de meciuri jucate, învingând de 14 ori, având și 3 egaludri și 13 înfrângeri. Vife a marcat 62 e goluri și a primit 65, într-un campionat jucat alături de (în ordinea clasamentului) Aurul Negru Pecica, Olimpia Arad, CFR Arad, ICRTI Arad, Mureșul Zădăreni, Unirea Șofronea, Victoria Nădlac, Stăruința Dorobanți, Înfrățirea Iratoș, Agronomia Șagu, Tricou Roșu Arad, Unirea Șeitin, Fulgerul Arad, Podgoria Ghioroc, Foresta Sânpetru

Vife în anii '90

German.⁶¹ Ulterior, vreme de mai bine de două decenii Felnacul a activat în liga a V-a și în liga a VI-a. La finele anilor '90 la Vife s-a afirmat o nouă generație de felnăcani, la echipă jucând „Nicu Pecican în poartă... pe teren Alin Corbei, Nicu Ciuban, Paul Rad, Dani Popa, Ciunea, Lelu Țapoș, Roșu (n.a. - Mircea Corbei), Viorel Rad, Oli (n.a. - Oliver Felnacichi) și Tică Țicală⁶² O echipă care are cel puțin meritul că a salvat Felnacul de mediocritatea ligii a VI-a, promovând în liga a V-a. În virtutea faptului că era o echipă formată din localnici - credem principalul motiv - s-a bucurat de susținerea felnăcanilor, cum ulterior nici o altă generație de fotbaliști

Victoria Felnac în anii '90

După 2000, în primul deceniu al noului mileniu, activitatea echipei a fost cel puțin fluctuantă, atât din punct de vedere al rezultatelor, cât și al componenței lotului de jucători, ținând cont de relația felnăcani-extrafelnăcani, raport antagonic prin excelență în acest context

evocat măcar prin prisma detașării felnăcanilor de echipă, în condițiile în care balanța a înclinat adeseori clar în favoarea ultimilor. Cert este că la finele primului deceniu din secolul al XXI-lea Victoria Felnac nu mai exista: „În 2008 nu mai era echipă. Nu a ținut mult situația asta! S-a făcut una din felnăcani, care a activat în liga a VI-a”.⁶³ Oricum până în prezent echipa nu s-a mai confruntat cu o asemenea situație. Evident lotul, ca și în alte dăți, în calitate de sistem deschis a primit și repudiat un număr mare de fotbaliști.

Victoria Felnac în sezonul 2011/2012

Din 2012 în activitatea echipei Vife se implică și Ioan Malița, înregistrându-se în scurt timp un curs ascendent constant al Victoriei Felnac.⁶⁴ În 2013 Vife promovează în liga a V-a, echipa urmând o traiectorie ascendentă.⁶⁵ Ca urmare, în prezent, în a doua jumătate a sezonului 2014/2015 putem spune că Vife este cu un picior în liga a IV-a⁶⁶, acolo unde tradițional a activat și istoricește vorbind îi este locul și rostul. Timpul va fi însă cel care va elucida traseul pe vare-l va urma Vife, la fel ca și în cazul multitudinii de direcții și dimensiuni ale evoluției Felnacului.

Victoria Felnac în sezonul 2012/2013

Victoria Felnac în sezonul 2014/2015

Note:

1. Interviu cu Sabin Jura
2. idem
3. Interviu cu Gheorghe Micloș
4. Interviu cu Sabin Jura
5. Interviu cu Sabin Jura
6. idem
7. Interviu cu Gheorghe Micloș
8. Interviu cu Sabin Jura
9. Interviu cu Gheorghe Micloș
10. idem
11. Interviu cu Sabin Jura
12. Interviu cu Gheorghe Micloș
13. Interviu cu Jiva Mihailovici
14. idem
15. ibidem
16. ibidem
17. informație primită pe parcursul timpului, de la cei doi fotbaliști implicați direct în evenimente
18. idem
19. conform unui dosar oficial de monitorizare al echipei Victoria Felnac, aflat în posesia lui Tomici Mihai, n.1950
20. Idem
21. Ibidem
22. Ibidem
23. Ibidem
24. Ibidem
25. Ibidem
26. Ibidem
27. Ibidem
28. Ibidem
29. Ibidem
30. Ibidem
31. Ibidem
32. Ibidem, vezi un articol decupat din cotidianul Flacăra Roșie din perioadă
33. cf. aceluiași dosar de monitorizare al echipei Victoria Felnac, aflat în colecție particulară
34. idem
35. Ibidem
36. Ibidem

37. Ibidem
38. Ibidem
39. Ibidem
40. Ibidem
41. Ibidem
42. Ibidem
43. Ibidem
44. Ibidem
45. Ibidem
46. Ibidem
47. Ibidem
48. conform unui dosar oficial de monitorizare al echipei Victoria Felnac, aflat în posesia muzeului local
49. Ibidem
50. Ibidem
51. conform dosarului oficial de monitorizare al echipei Victoria Felnac, aflat în colecție particulară
52. Ibidem
53. Ibidem
54. Interviu cu Lucian Șerban
55. Interviu cu Lucian Pecican
56. Interviu cu Lucian Șerban
57. Interviu cu Doru Pantin
58. Idem
59. Informație primită de la Mitrov Mihai
60. Idem
61. vezi <http://www.ajf-arad.ro/>
62. Interviu cu Crăciun Lingurar
63. Interviu cu Virgil Olariu
64. Informație primită de la Ioan Malița
65. idem
66. ibidem

Toate persoanele intervievate sunt din localitatea Felnac!